

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.112 van 10 oktober 2003
in de zaak A. 134.836/XII-3815.**

In zake : Frans VAN ACOLEYEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. Van Overloop,
kantoor houdende te Gent (St. Amandsberg),
Halvemaanstraat 7

tegen :

de GEMEENTE ZELZATE,
die woonplaats kiest bij
advocaat V. Tollenaere,
kantoor houdende te Gent,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans Van Acoleyen op 31 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 24 september 2002 van de gemeenteraad van Zelzate waarbij enerzijds een retributie wordt geheven op het parkeren en anderzijds de voorwaarden worden vastgesteld volgens dewelke het parkeerbeheer in concessie zal worden gegeven;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. Van Overloop, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat T. De Sutter, die loco advocaat V. Tollenaere verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker uiteenzet wat volgt :

“In casu is het duidelijk dat er een niet-te-herstellen-nadeel is.

In eerste instantie een financieel nadeel. Verzoekers, en ook anderen, zullen al talrijke malen betaald hebben als de bestreden beslissing vernietigd wordt door de Raad van State. Een terugvordering instellen hetzij tegen de gemeente Zelzate, hetzij tegen het aangeduide bedrijf is totaal onmogelijk.

Vervolgens is er ook nog de ‘last’ die verzoekers en andere gebruikers hebben moeten ondergaan. Ook dat is niet meer te herstellen”;

Overwegende dat het nadeel dat anderen ten gevolge van de bestreden beslissingen mogelijk ondervinden, de verzoeker er niet van vrijstelt om met het oog op het inwilligen van zijn vordering in elk geval van een persoonlijk nadeel te doen blijken; dat dit nadeel niet alleen moeilijk herstelbaar moet zijn, maar ook ernstig;

Overwegende dat verzoeker niet beweert dat het aangevoerde financieel nadeel voor hem ernstig is, laat staan nog dat hij dat aan de hand van concrete gegevens aantoont of zelfs maar tracht aan te tonen; dat hij voorts wel stelt dat een terugvordering “totaal onmogelijk” is, maar dit in het verzoekschrift niet toelicht; dat zulks evenmin spontaan duidelijk is; dat verzoeker er pas ter terechtzitting toe komt uit te leggen dat de terugvordering het houden van een aparte boekhouding zou vergen, hetgeen beweerdelijk ondoenlijk is; dat het met het oog op een eventuele terugvordering nochtans lijkt te volstaan dat verzoeker zijn parkeervignetten, parkeertickets, bewoners- en abonnementskaarten bijhoudt; dat dit niet overdreven moeilijk lijkt; dat het nadeel niet wordt aangenomen;

Overwegende dat verzoeker niet preciseert wat hij onder de “last” verstaat waarover hij zich bijkomend beklaagt; dat in principe de inspanning en het tijdverlies dat met de aanschaf van de vereiste parkeervignetten, parkeertickets, bewoners- en abonnementskaarten gepaard gaat maar zeer gering zijn; dat dit ook lijkt op te gaan voor iemand die, zoals verzoeker, geneesheer is en als zodanig huisbezoeken dient af te leggen; dat de “last” bezwaarlijk als ernstig in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden beschouwd; dat verzoeker ten andere ook niet het tegendeel betoogt; dat ook dit nadeel wordt verworpen;

Overwegende dat aan tenminste een van de twee cumulatieve voorwaarden voor een schorsing niet voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober 2003, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.